

sion, som er nedsat i den Anledning, endnu ikke har fuldenbt sine Arbejder, og Spørgsmaalet altsaa maa stille sig temmelig ubestemt. Saameget er dog vist, at da Forbernes Beskaffenhed er høist forskjellig, efter som der tales om Sjælland, Sjælland eller Nerne, vil man ikke kunne umblade ved en bestemt ansat Middelstørrelse at forurette et eller andet Embede. Skulde jeg udtale mig om den i Loven opstillede Klassifikation af Embederne, da maatte jeg erklære, at jeg ikke finder den ganske syldestgjørende. Der opstilles i Loven 6 Klasser, medens jeg kunde ønske dem nedsat til 4 med en Lønning for den laveste Klasse af 1,200 Rbd. og den høieste af 2,200 Rbd.; thi Enhver veed, at Præsten, naar han tiltræder sit Embede, som oftest er fattig og derfor meget ofte bliver bragt i den yderlige Stilling, at han ikke engang kan drive den Eiendom, som gives ham. At enkelte have lidt Formue, er en anden Sag, men de fleste Præster, som jeg har seet og kendt, have i Begyndelsen været i den største Forlegenhed for at faae Laan; de have søgt Regjeringen om Laan, og Mange af dem ere bortdøde, førend Laanet blev betalt; — de skulle fra Begyndelsen af sættes paa en bedre Løn; de kunne da ogsaa i Tiden komme bedre ud af det, naar de faae det saakaldte Albers-tillæg, og derved vilde ogsaa den ibelige Flytning af Præster afværges. Jeg indseer meget vel, at der kan være Forhold, som kunne gjøre det ønskeligt, at en saadan Flytning finder Sted, men det er kun i meget enkelte Tilfælde, at det er ønskeligt; thi naar engang Præst og Menighed ere kendte med hinanden, saa er det altid ubehageligt for Begge, at de skulle skilles. Præsten gjør det maaskee ikke for at komme bort fra den Menighed, for hvilken han har været Præst, men fordi han ikke paa anden Maade kan komme ud af den fortrængte Stilling, hvori han befinder sig. Derfor skulde jeg meget ønske, at der i Lovforslaget igjennem den Behandling, jeg haaber, det vil faae her i Thinget, maatte blive fastsat en høiere Lønning for de lavere Klasser af Embeder, end der i Forslaget er opsøgt. Der er jo ogsaa en saa stor Indtægt henlagt til de geistlige Lønninger ved Doffer og Alcedeniser, at om ikke det er det høieste, saa er det vistnok, at den i eet

Sogn er 3,100 Rbd. — medens den i et andet ganske vist kun er 145 Rbd. — og naar al den store Indtægt, Præsterne paa denne Maade have haft som Løn uden videre aldeles bortfalder, saa vil Statskassen vel komme til at tilskyde en stor Deel Mere, end hvad de faste Indtægter for Embederne hidtil have beløbet sig til. Jeg kan gjerne være enig med den ærede sidste Taler i, at man hellere maa ønske, at alle de geistlige Indtægter indbrages i Statskassen end i den geistlige Lønningsfond, thi derved vil Rigsdagen og den lovgivende Magt i det Hele altid have større Myndighed med Hensyn til de Rettinger og Forpligtelser, som den geistlige Stand har. — Jeg kunde meget ønske, hvad der ogsaa blev antaget af den ærede sidste Taler, at denne Lov var bleven forelagt i samme Skikkelse som Loven om Justitsembedsmændenes Lønning, thi saa kunde en Rægmænd ligesaavel som de Lærde bedre danne sig et Begreb om, hvorledes Lønningen egentlig er; men som Loven nu er forelagt, kan man slet ikke have nogen rigtig Mening derom; thi naar Præsterne skulle have Albers-tillæg og de skulle have 50 Tdr. Korn — jeg veed ikke engang, af hvad Slags det er — efter Kapitelstarten, efter 10 Aars Tjeneste og 100 Tdr. efter 15 Aars Tjeneste, saa bliver det en Løn, som jeg ikke kan beregne; men det er Noget, som burde staae mere tydeligt for Rigsdagen, naar den skulde give sin Stemme til, at en saadan Lov træder ilive.

Jeg skal paa dette Stadium af Sagen ikke udtale mig videre, men jeg ønsker, at vi Alle maae blive enige om at faae denne Lov vedtaget i en saadan Skikkelse, at den kunde være tjenlig baade for Staten og de geistlige Embedsmænd.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Forhandlingerne have idag antaget en større Udstrækning, end de havde igaar, thi igaar stode de Anstuelser, der fremkom under Forhandlingerne, Lovforslaget meget nærmere end adskillige af de Anstuelser, der ere komne frem idag, og som et Beviis herpaa skal jeg exempelviis nævne de Anstuelser, der ere fremkomne af Rigsdagsmændene for Mariibo Amts 2den Valgkreds (Rrog) og Holbel Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som hver især